

Publicerad 2009-11-26 22:33 av Hugo Ferla

Och jag är rädd

Facksal 4 - ljuset är inte här
och hemmet är tomt

det jag hör, är trafiken utanför
och lodet som bottnar i min mage

omedelbart på tunnelbanan ut ur stenstaden

i golvet, den repiga svarta ytan:

du goda, dig jag aldrig fann
dig jag aldrig såg och räddade
dig jag svek

jag bär dig som bly i mitt bröst
och du vet ingenting

febrig promenad, en iteration
förstenade
åkerstubbar med betande måsar

stenkyrkan från medeltiden,
tjärade spåntak, mot mina läppar

människorna, blossande bakom de gotiska fönstren
vinden, den uppslagna kragen

vidare till den svarta tjärn, vid vattnet
i den öde skog
som ska svälja mig

jag är rädd
jag har väntat, jag väntar

allt är bortom, allt är nära
jag vet, det är bara vi

det är bara vi, jag vet och jag är rädd
jag tänker på att inte finnas, aldrig mer

och inget ska binda mig, vattnet som
mellan min fingrar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hugo Ferla med Poeter.se id #17528 innehar upphovsrätten